

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Inhoud

1. Algemeen.....	3
Scope meldcode.....	3
Toezicht op meldcode.....	4
2. De 5 stappen van de meldcode.....	5
3. Toelichting uitvoering meldcode.....	6
Opmerkingen vooraf.....	6
Volgorde van de stappen.....	6
Rol Veilig Thuis.....	6
De app “Meldcode 5 stappen”.....	7
Afwegingskader.....	7
Procedure stap 4 en 5 van de meldcode.....	8
4. Taken, verantwoordelijkheden en borging.....	10
Bijlage 1 - Afwegingskaders.....	11
Bijlage 2 - Beroepsgeheim versus meldcode.....	12
Bijlage 3 - Omgaan met het verpleegkundig of (zorg)dossier.....	13

1. Algemeen

Sinds 1 juli 2013 zijn professionals verplicht de meldcode 'Huiselijk geweld en kindermishandeling' te gebruiken bij vermoedens van geweld in huiselijke kring. Een meldcode helpt professionals goed te reageren bij signalen van dit soort geweld. Vanaf 1 januari 2019 wordt het verplicht om met het afwegingskader in de meldcode te gebruiken.

De meldcode betreft een stappenplan en leidt de medewerker door het proces vanaf het moment dat hij signaleert tot aan het moment dat hij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. Tevens maken deze stappen de medewerker duidelijk wat er van hem wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling of ouderenmishandeling en hoe hij op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het doen van een melding. Deze ondersteuning van medewerkers levert een bijdrage aan een effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Scope meldcode

De meldcode is van toepassing voor alle zorggebieden van Surplus intramuraal, extramuraal en Welzijn. Het gaat hierbij om de volgende situaties:

- **Huiselijk geweld** (definitie artikel 1 Wmo 2015)
Lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring.
Met 'huiselijke kring' worden (ex-)partners, familieleden en huisvrienden bedoeld. Het woord huiselijk verwijst niet naar de plaats van het delict (het kan zowel binnenshuis als buitenshuis plaatsvinden) maar naar de relatie tussen pleger en slachtoffer. Bij huiselijk geweld kan het gaan om lichamelijk, psychisch of seksueel geweld. Het kan de vorm aannemen van (ex-)partnergeweld, eengerelateerd geweld, huwelijksdwang, kindermishandeling, geweld tegen of verwaarlozing van ouderen of geweld tegen ouders.
- **Kindermishandeling** (definitie artikel 1 Jeugdwet)
Vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel. Het gaat hierbij om: seksuele mishandeling, fysieke mishandeling, emotionele/psychische mishandeling, fysieke verwaarlozing, emotionele/psychische verwaarlozing en getuige zijn van partnergeweld.
- **Ouderenmishandeling** (definitie VWS Huiselijk geweld.nl)
Ouderenmishandeling is het handelen of het nalaten van handelen van al degenen die in een terugkerende persoonlijke of professionele relatie met de oudere (iemand van 65 jaar of ouder) staan, waardoor de oudere persoon lichamelijke en/of psychische en/of materiële schade lijdt en waarbij van de kant van de oudere sprake is van een vorm van gedeeltelijke of volledige afhankelijkheid.

In Nederland onderscheiden we zes verschijningsvormen van ouderenmishandeling, namelijk lichamelijke mishandeling, psychische mishandeling, verwaarlozing, financiële uitbuiting, seksueel misbruik en de schending van rechten.

Geweld tussen cliënten onderling

Geweld tussen cliënten onderling valt niet onder het bereik van deze meldcode en wordt dus nooit gemeld bij “Veilig Thuis”.

In deze situatie zijn de “Beleidsregels inzake de meldplicht geweld tussen cliënten van toepassing”.

Cliënt als slachtoffer, getuige of pleger

De cliënt, dit wil zeggen de persoon met wie de beroepskracht professionele contacten onderhoudt, zal niet altijd het slachtoffer zijn van het huiselijk geweld of de kindermishandeling. De cliënt kan ook als vermoedelijke pleger, of in geval van een jeugdige cliënt, als getuige, bij het huiselijk geweld of de kindermishandeling betrokken zijn. Ook in dat geval zijn de stappen van de meldcode van toepassing.

Beroepskracht als dader.

Huiselijk geweld en kindermishandeling door beroepskrachten vallen niet onder het bereik van deze meldcode. In dat geval zijn andere stappen aan de orde, zoals het informeren van de leidinggevende en/of de directie en het inschakelen van de betreffende Inspectie voor de Gezondheidszorg.

Veiligheid eigen medewerkers

Medewerkers moeten voldoende ondersteuning ervaren om de meldcode toe te kunnen passen. Voor het signaleren en het zetten van de stappen zijn een goede implementatie van de code en een veilig werkklimaat noodzakelijk. Medewerkers moeten de ruimte krijgen onveilige situaties aan te kaarten, zodat de organisatie hierop kan reageren, bijvoorbeeld door te zorgen dat medewerkers niet alleen zijn in dergelijke situaties of (indien mogelijk) tijdelijke overplaatsing bij agressief gedrag van cliënten.

Ook eigen werknemers kunnen betrokken zijn (geweest) bij geweld in huiselijke kring. Het werken met een meldcode kan voor deze werknemers confronterend zijn. Daarom is deze problematiek ook opgenomen in de taken van de vertrouwenspersoon van Surplus.

Toezicht op meldcode

Inspecties controleren of organisaties en zelfstandigen de meldcode volgen en of zij het gebruik en de kennis daarvan bevorderen. Dit gebeurt door de:

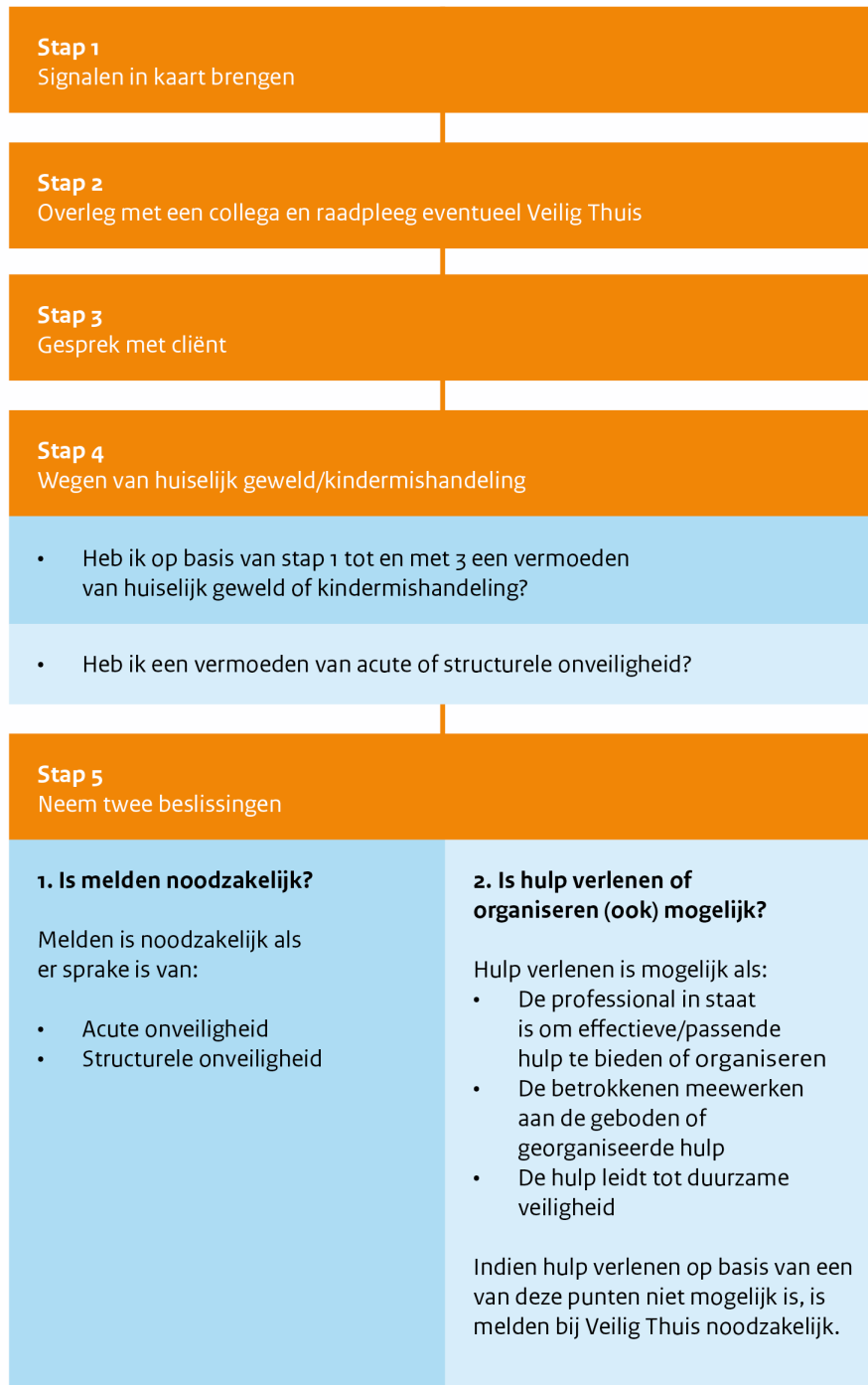
- Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd;
- Onderwijsinspectie;
- Inspectie Veiligheid & Justitie.

Gemeenten houden toezicht op de sectoren maatschappelijke ondersteuning en kinderopvang. Gemeenten oefenen dit toezicht uit in de kinderopvang en in instellingen die actief zijn op het terrein van de maatschappelijke ondersteuning, zoals het welzijnswerk, het jongerenwerk en de peuterspeelzalen.

2. De 5 stappen van de meldcode

Professionals die vallen onder de wet Meldcode worden geacht bij het vermoeden van huiselijk geweld en kindermishandeling de vijf stappen van de meldcode te volgen:

Figuur 1: **Stappenplan verbeterde meldcode**

3. Toelichting uitvoering meldcode

Opmerkingen vooraf

Eenmalige contacten

In het stappenplan wordt er vanuit gegaan dat de medewerker en de cliënt regelmatig contact met elkaar hebben. Als er sprake is van een eenmalig contact waardoor het niet mogelijk is alle stappen van de meldcode te zetten wordt een melding bij “Veilig Thuis” gedaan.

Strafrechtelijke aanpak

Als door de signalen een vermoeden ontstaat van een ernstig misdrijf is het verstandig om de te zetten stappen, al dan niet via “Veilig Thuis”, af te stemmen met de interventies van de politie. Gesprekken met slachtoffer en getuige kunnen het leveren van bewijs in de strafzaak namelijk belemmeren.

Kindcheck

Onderdeel van de wet Meldcode is ook de kindcheck die betrekking heeft op professionals die met volwassenen werken. Als de situatie van hun cliënt aanleiding geeft om zich zorgen te maken over mogelijk aanwezige kinderen, dan zijn de professionals verplicht na te gaan of hun cliënt verantwoordelijkheid draagt voor de opvoeding of verzorging van kinderen. Als dat het geval is, moeten zij nagaan of de kinderen veilig zijn.

Volgorde van de stappen

De stappen zijn in een bepaalde volgorde gerangschikt, maar deze volgorde is niet dwingend. Waar het om gaat, is dat de beroepskracht op enig moment in het proces alle stappen heeft doorlopen voordat hij besluit om een melding te doen. Zo zal het soms voor de hand liggen om meteen met de cliënt in gesprek te gaan over bepaalde signalen. In andere gevallen zal de beroepskracht eerst overleg willen plegen met een collega en met “Veilig Thuis” voordat hij het gesprek met de cliënt aangaat. Ook zullen stappen soms twee of drie keer worden gezet.

De aard van de signalen kan ook bepalend zijn voor de snelheid van het doorlopen van de stappen en de volgorde.

Rol Veilig Thuis

Bij “Veilig Thuis” kun je adviezen vragen bij het omgaan met vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling. Dit kan ook anoniem.

Als er sprake is van ernstige acute en/of structurele onveiligheid of als je zelf geen hulp kunt bieden om het huiselijk geweld of kindermishandeling te stoppen moet dit bij met “Veilig Thuis” gemeld worden.

Het doen van een melding bij “Veilig Thuis” betekent niet dat een beroepskracht ‘tekort’ schiet in het bieden van hulp. Het betekent ook niet dat een beroepskracht per definitie de regie of uitvoering van hulpverlening overdraagt. Het betekent wel dat een beroepskracht ernstige acute en/of structurele onveiligheid vermoedt en dat de kans op herhaald slachtofferschap dermate realistisch is, dat het uit oogpunt van professioneel handelen noodzakelijk is om te melden bij “Veilig Thuis”. Dit stelt “Veilig Thuis” in staat om het zicht op

veiligheid te verrijken. Ook kan “Veilig Thuis” de informatie bij toekomstige signalen uit andere bronnen betrekken en combineren.

De app “Meldcode 5”

De app ‘Meldcode 5’ geeft informatie over de 5 stappen van de meldcode.

In de app staat bij de toelichting van stap 1 een hyperlink naar de Website van Kadera.nl.

Op deze website is onder de rubriek Materialen een signalenkaart te openen.

Op deze signalenkaart staat een opsomming van mogelijke signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld en kindermishandeling.

De signalenkaart is ook direct te openen door naar de Website <https://signalenkaart.nl/> te gaan.

Door op een van de kleurvakken te klikken krijg je de signalen per leeftijdscategorie te zien.

Het is mogelijk om signalen aan te vinken en de lijst uit te printen.

Afwegingskader

Het afwegingskader beschrijft wanneer een melding bij “Veilig Thuis” noodzakelijk is en hoe goede hulp eruit ziet. Elke beroepsgroep heeft zijn eigen afwegingskader.

Nieuw in dit afwegingskader is, dat je vermoedens van acute of structurele onveiligheid altijd meldt bij Veilig Thuis. Daarvoor zijn meldnormen vastgesteld. Die kunnen per beroepsgroep iets anders geformuleerd zijn, maar op hoofdlijnen is de meldnorm m.b.t. wel of niet melden bij “Veilig Thuis”:

Een melding bij Veilig Thuis is vanuit je professionele norm noodzakelijk:

Norm 1. In ALLE gevallen van (vermoedens van) ernstig huiselijk geweld en kindermishandeling, dat wil zeggen (vermoedens van) acute en / of structurele onveiligheid. Bijvoorbeeld geweld met wapengebruik of ernstige letsels of voortdurende onveiligheid voor kinderen bij ernstige verslavingsproblematiek van hun vader of moeder.

Als een (minderjarig) slachtoffer zelf om hulp vraagt voor of zich uit over huiselijk geweld of kindermishandeling (een onthulling doet) kan dat opgevat worden als een acute crisis en valt als zodanig onder deze eerste meldnorm.

Norm 2. In alle ANDERE gevallen waarin je meent dat je, gelet op je competenties, verantwoordelijkheden en professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling. Bijvoorbeeld omdat hulp verlenen niet je vak is. Of omdat de betrokkenen geen hulp accepteren.

Norm 3. Wanneer je hulp biedt of organiseert om zorgvragers te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling en constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Check altijd de website van de betreffende beroepsorganisatie voor de meest actuele versie van het afwegingskader.

Procedure stap 4 en 5 van de meldcode (voor medewerkers in de zorg)

De medewerker maakt aan de hand van de verzamelde informatie in de stappen 1 t/m 3 van de meldcode en het afwegingskader een afweging en handelt als volgt.

Er is sprake van acute/structurele onveiligheid

- Als een medewerker aan de hand van het afwegingskader een melding noodzakelijk acht omdat er sprake is van (vermoedens van) acute en / of structurele onveiligheid zal de medewerker dit meteen melden bij zijn direct leidinggevende¹.
- De leidinggevende doet de melding bij "Veilig Thuis" tenzij de leidinggevende niet de mogelijkheid heeft om dit tijdig te doen. Dan zal diens vervanger/leidinggevende de melding doen.

Er is geen sprake van acute/structurele onveiligheid

Als er sprake is van (een vermoeden van) huiselijk geweld of kindermishandeling.

- De medewerker meldt dit bij de direct leidinggevende.
- De direct leidinggevende zal, eventueel in overleg met andere disciplines, moeten besluiten of effectieve hulp te bieden of te organiseren is. Hieraan zijn ook de voorwaarden gekoppeld dat de betrokkenen willen meewerken aan een oplossing en dat de oplossing leidt tot duurzame veiligheid.
- Indien dit niet te organiseren is zal de direct leidinggevende altijd een melding doen bij "Veilig Thuis".
- De leidinggevende kan ook een besluit nemen om zowel hulp te bieden of te organiseren en een melding te doen bij "Veilig Thuis".
- Als een leidinggevende besluit geen melding te doen bij "Veilig Thuis" terwijl een medewerker dit wel noodzakelijk acht, heeft de medewerker altijd het recht om zelf een melding te doen.

Er is geen sprake van (een vermoeden van) huiselijk geweld of kindermishandeling

- De medewerker rapporteert in het dossier dat er geen sprake meer is van (een vermoeden van) huiselijk geweld of kindermishandeling en sluit de procedure van de meldcode af.
- Indien de direct leidinggevende eerder was geïnformeerd over het vermoeden, wordt de leidinggevende door de medewerker geïnformeerd over het afsluiten van de procedure.

Procedure stap 4 en 5 van de meldcode (voor medewerkers welzijn)

De medewerker maakt aan de hand van de verzamelde informatie in de stappen 1 t/m 3 van de meldcode en het afwegingskader een afweging en handelt als volgt.

Er is sprake van acute/structurele onveiligheid

- Als een medewerker aan de hand van het afwegingskader een melding noodzakelijk acht omdat er sprake is van (vermoedens van) acute en / of structurele onveiligheid zal de medewerker dit meteen melden "Veilig Thuis".
- De medewerker informeert de direct leidinggevende

¹ In de thuiszorg is dit de Wijkzuster

Er is geen sprake van acute/structurele onveiligheid

Als er sprake is van (een vermoeden van) huiselijk geweld of kindermishandeling.

- De medewerker bespreekt dit met collega's en/of de direct leidinggevende.
- De medewerker zal besluiten of effectieve hulp te bieden of te organiseren is. Hieraan zijn ook de voorwaarden gekoppeld dat de betrokkenen willen meewerken aan een oplossing en dat de oplossing leidt tot duurzame veiligheid.
- Indien dit niet te organiseren is zal de medewerker altijd een melding doen bij "Veilig Thuis".
- De medewerker kan ook een besluit nemen om zowel hulp te bieden of te organiseren en een melding te doen bij "Veilig Thuis".

Er is geen sprake van (een vermoeden van) huiselijk geweld of kindermishandeling

- De medewerker rapporteert in een dossier dat er geen sprake is van (een vermoeden van) huiselijk geweld of kindermishandeling en sluit de procedure van de meldcode af.
- Indien de direct leidinggevende eerder was geïnformeerd over het vermoeden, wordt de leidinggevende door de medewerker geïnformeerd over het afsluiten van de procedure.

4. Taken, verantwoordelijkheden en borging

In Surplus zijn de volgende taken en verantwoordelijkheden vastgesteld.

Bestuur en MT zorg

- Vaststellen meldcode.
- Ontwikkelen meldcode in het (veiligheids-) beleid van de organisatie.
- Opnemen in bestaande zorgstructuren / kwaliteitsbeleid van de organisatie.
- Opnemen in informatiefolders van de organisatie.
- Informeren medewerkers, familie, naasten en cliënten over het beleid.
- Scholing van medewerkers.
- Invoering randvoorwaarden:
- Zorgdragen voor periodieke bespreking en uitwisseling van cliëntsignalen.
- Functionarissen met aandachtsgebied huiselijk geweld en kindermishandeling.

Maatschappelijk werkers en afdeling Kwaliteit en Veiligheid voor advies

Binnen Welzijn zijn maatschappelijk werkers beschikbaar die kennis en ervaring hebben met het toepassen van de meldcode. In geval van twijfel zijn deze medewerkers beschikbaar voor advies. Ook kunnen medewerkers voor advies terecht bij de afdeling Kwaliteit en Veiligheid.

Alle medewerkers

- Inhoud (op maat gemaakte) meldcode kennen, kunnen signaleren en handelen volgens bijbehorende route.
- App van de Meldcode indien mogelijk installeren op mobiele device en gebruiken.
- Deskundigheid op niveau brengen en houden. (E-learning SOLO)
- Waken voor de veiligheid van cliënten bij beslissingen.
- Overleg plegen met maatschappelijk werker van Welzijn of afdeling Kwaliteit & Veiligheid bij vermoedens.
- Bovenal is het van belang om bij een vermoeden van huiselijk geweld het vermoeden te bespreken met de direct leidinggevende om het volgen van de meldcode te bespreken.
- Zorgvuldige omgang (privacy waarborging – privacyreglement).
- Alle informatie m.b.t. de verschillende stappen van de meldcode schriftelijk te rapporteren in het (zorg)dossier. Zie ook bijlage 3.

Het gebruik van de meldcode is verankerd in de organisatie. Surplus heeft de volgende afspraken gemaakt:

- De meldcode is opgenomen in het kwaliteitssysteem van Surplus.
- De meldcode wordt jaarlijks d.m.v. scholing onder de aandacht gebracht.
- Er wordt getoetst of de scholing ook gevolgd wordt
- De meldcode staat minimaal 1x per jaar op de agenda van teamvergaderingen
- De meldcode is onderdeel van de inwerkprogramma's van nieuwe medewerkers van Surplus.

Bijlage 1 - Afwegingskaders

Beroepsorganisaties

Verpleegkundigen en verzorgenden

VenVN

Paramedici

KNGF

Artsen

KNMG

Sociaal werkers, psychologen, pedagogen, jeugd en gezinsprofessionals

NVO

Bijlage 2 - Beroepsgeheim versus meldcode

Medewerkers van Surplus hebben veelal een beroepsgeheim en/of moeten voldoen aan de AVG. Hierdoor mag de hulpverlener geen informatie over de cliënt aan anderen geven, behalve als de cliënt daarvoor toestemming geeft. De cliënt kan zich hierdoor vrij voelen om alles te vertellen. Toch kan het in het belang zijn van de cliënt om vertrouwelijke gegevens uit te wisselen met collega's of anderen.

In de Wet Meldcode HG & KM is een meldrecht voor huiselijk geweld en kindermishandeling/ouderenmishandeling opgenomen. Een meldrecht houdt in dat professionals met een beroepsgeheim (vermoedens van) huiselijk geweld mogen melden bij "Veilig Thuis". Ook zonder toestemming van de betrokkenen.

Het vragen van advies bij "Veilig Thuis" kan anoniem worden gedaan. Dan is het beroepsgeheim nog wel van toepassing.

In de afwegingskaders van de verschillende beroepsgroepen wordt uitgebreider beschreven hoe om te gaan met het beroepsgeheim.

Bijlage 3 - Omgaan met het verpleegkundig of (zorg)dossier

Inzage en afschrift

Een zorgvrager heeft recht op inzage in en afschrift van zijn dossier. Het recht op inzage en afschrift kan alleen worden beperkt voor zover de privacy van een ander dan de zorgvrager daardoor wordt geschaad.

Zo kan bijvoorbeeld een geheim adres van de moeder voor de vader (ex partner van de moeder) verborgen worden gehouden.

Correctie

De zorgvrager kan ook vragen om feitelijke gegevens in het dossier aan te passen als de gegevens feitelijk onjuist zijn.

Eigen verklaring

Is de zorgvrager het niet eens met een oordeel dat in zijn dossier is opgenomen, dan heeft hij het recht om aan dit oordeel een eigen verklaring toe te voegen, zodat duidelijk is dat de zorgvrager het niet met het in het dossier opgenomen oordeel eens is.

Leeftijdsgrenzen

Als de zorgvrager nog jong is, gelden de volgende leeftijdsgrenzen:

- Bij een zorgvrager die jonger is dan twaalf jaar, oefent de wettelijk vertegenwoordiger de rechten op inzage, afschrift, correctie en eigen verklaring de rechten van de zorgvrager uit.
- Is de zorgvrager tussen de twaalf en zestien jaar dan, oefenen de wettelijk vertegenwoordiger en de zorgvrager beiden deze rechten uit.
- Is de zorgvrager zestien jaar of ouder, dan oefent hij zijn recht op inzage en afschrift zelfstandig uit. Zijn wettelijk vertegenwoordiger kan het dossier dan alleen nog inzien met toestemming van de jongere.
- Is een zorgvrager zestien jaar of ouder maar, bijvoorbeeld door een achterstand in zijn ontwikkeling, een verstandelijke beperking of een psychische stoornis, niet in staat om zijn rechten uit te oefenen, of de gevolgen daarvan te overzien, dan wordt het recht op inzage en afschrift uitgeoefend door zijn (wettelijk) vertegenwoordiger.

NB: Het recht op inzage van het dossier van hun kind door de ouders of de voogd kan worden beperkt of worden geweigerd als deze inzage in strijd is met de belangen van het kind. Als door inzage in het dossier, bijvoorbeeld in geval van een vermoeden van kindermishandeling, de veiligheid van het kind in de knel kan komen, kan de inzage in het dossier op grond hiervan geheel of gedeeltelijk worden geweigerd. Voordat je een dergelijk besluit neemt, pleeg je overleg met een deskundige collega of een leidinggevende, of met de arts of de verloskundige met wie je samenwerkt.

Bewaartermijn van het dossier

De bewaartermijn van de gegevens uit het verpleegkundig of zorgdossier is vijftien jaar, tenzij een langere termijn vanuit de zorg van een goed professional nodig is (artikel 454, lid 3 BW).

Indien er in het dossier van de ouder aantekeningen staan over (een vermoeden van) kindermishandeling worden deze aantekeningen vijftien jaar bewaard, of nog zoveel langer als voor het beschermen van de belangen van de kinderen nodig is.

De bewaartermijn van het dossier van een minderjarige start in de praktijk vaak op het moment dat hij meerderjarig wordt. Dat betekent dat de bewaartermijn start op zijn 18de jaar en minimaal duurt totdat hij 34 jaar is. De dossiers mogen ook daarna nog bewaard worden,

voor zover dit noodzakelijk is in het kader van zorgvuldige hulpverlening. Zeker voor gegevens over (een vermoeden van) kindermishandeling is het belangrijk dat deze geruime tijd bewaard blijven, zodat de minderjarige altijd zelf later zijn dossier kan inzien en zelf over eventuele vernietiging kan beslissen. Bij vermoedens van incest en zedenmisdrijven wordt vaak een termijn van twintig jaar aangehouden nadat het slachtoffer 18 jaar is geworden vanwege de verjaringstermijn van deze misdrijven.

Vernietiging van het dossier

Een zorgvrager vanaf 12 jaar kan om (gedeeltelijke) vernietiging van zijn dossier vragen. Volgens de WGBO (artikel 7:455, lid 1 Burgerlijk Wetboek) moet een instelling binnen drie maanden aan dit verzoek voldoen. Als de zorgvrager nog geen 12 jaar oud is, kan zijn wettelijk vertegenwoordiger namens hem een verzoek indienen om vernietiging van gegevens uit zijn dossier. Voor een zorgvrager tussen 12 en 16 jaar geldt dat de zorgvrager zelf en zijn wettelijk vertegenwoordiger een verzoek tot vernietiging kunnen doen.

De WGBO voorziet echter in de mogelijkheid om in een bijzonder geval niet in te gaan op dit verzoek.

Dat kan als:

- het belang van een ander dan de zorgvrager zich tegen de vernietiging verzet;
- de vernietiging wettelijk verboden is;
- vernietiging in strijd is met goed hulpverlenerschap ten opzichte van de zorgvrager.

Verzoek van de ouders over hun eigen dossier.

Indien de ouders verzoeken om vernietiging van gegevens van (een vermoeden van) kindermishandeling uit hun eigen dossier, kan vernietiging van deze gegevens worden geweigerd indien het belang van het kind zich daartegen verzet. Het kind kan belang hebben bij bewaring van deze gegevens in verband met hulpverlening of voor het geval het later wellicht aangifte zou willen doen van kindermishandeling. Ook is het mogelijk om de gegevens te bewaren in het belang van de bescherming van andere kinderen in het gezin.

Verzoek van de ouders over het dossier van hun kind

Indien de ouders van een kind tot 12 jaar verzoeken om vernietiging van de gegevens van (een vermoeden van) kindermishandeling uit het dossier van hun kind, moet dit verzoek worden geweigerd. Voor het kind (en/of voor zijn broertjes en zusjes) kan bewaring van deze gegevens heel belangrijk zijn wanneer er opnieuw een vermoeden van kindermishandeling ontstaat of voor het geval het kind later wil zien wat er thuis in die tijd toch aan de hand was, of als het later wellicht aangifte van kindermishandeling wil doen.

Verzoek van een kind over zijn eigen dossier

Vraagt een kind vanaf 12 jaar zelf om vernietiging van gegevens uit zijn dossier in verband met een vermoeden van kindermishandeling, dan moet dit doorgaans geweigerd worden, omdat het vernietigen van deze gegevens in strijd is met goed hulpverlenerschap ten opzichte van het kind. Bewaren van de gegevens kan immers van belang zijn voor mogelijke latere signalen van kindermishandeling. Mocht het gevaar voor het betreffende kind geweken zijn, bijvoorbeeld omdat het kind niet meer thuis woont, dan kan vernietiging eventueel geweigerd worden vanwege de belangen van broertjes en zusjes in het gezin.